

hör Ni weta är uti Sverige helt och hållet okänd. Tillåt mig den anständiga friheten at afgöra, om det på lika sätt förhåller sig med Ert politiska systeme, och då skall jag säga Eder orsaken, hwarföre Ni intet ännu ären i stånd at värdera eller känna mig.

Men då jag fortfar at undersöka denna owardiga Afhandling, huru är det wäl möjligt, Herr General, at Ni, stor Minister, stor Statsman, enligt hwad Edra slafwar påstå, och tilgifwen Hans Sicilianska Majestäts höga Person, som Ni sjelf påstår, welat upoffra heder och ära, då Ni uti Dess namn utgifwit en barnslig och djerf osanning? Och märk nog, jag bewisar Eder det. Om Ni, samma dag då Baron Palmquist ankom til Neapel, för at öfwerlemnna sin Konungs bref, och för at erhålla Baron Armfelts utleswererande, blifwit undermåttad om de trenne så kallade Mördares afresa från Rom, är det tydeligt, at jag långt förut skolat utse och köpa dem, men föreställ Eder ej at detta är så lätt verksteldt i Rom, som erfarenheten wisar det wara uti wisa andra hufwudstäder. Således, just då nämde Baron seglade til Neapel, för at få Baron Armfelt lefwande, skall jag utskickat Mördare för at hafwa hans hufwud. Swenska Hofwet måste då hafwa, på en och samma tid, utfärdat 2:ne stridande befallningar, den ena at hafwa honom död, den andra at hafwa honom lefwande. Det kunde då händt, at, i det ögnablick Baron Palmquist anhöll om denne uproriges utleswererande, mine utskickade hade mördat honom under dess ögon. En af dessa stridiga befallningar war derföre et intet, och öfwerflödig. Se här, Herr General, de besynnerliga orimligheter man måste nerswälja, då man med illskessfull barnslighet updiktar fabler, wärdige den Florentinske Secreterarens *) samwete.

Ännu mera: Det är otwifwelaktigt at det war af största wigt för Domstolarne i Stockholm at hafwa Baron Armfelt lefwande, på det de genom honom kunde inhämta all möjlig uplysning, til uptäckande af de medbrottstige i denna samman-
swärj.

*) Machiavelli.